

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 000926 10 Кж 2
Бања Лука, 08.3.2010. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Реџиба Бегића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Војислава Димитријевића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог С. Т., због кривичног дјела тешког убиства из члана 149. став 1. тачка 2. Кривичног закона Републике Српске и кривичног дјела недозвољене производње и промета оружја или експлозивних материја из члана 399. став 1. истог Закона, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, адвоката П. Д. из Б., изјављеној против рјешења Окружног суда у Бијелини број 12 0 К 000926 09 Кв 3 од 25.02.2010. године, у сједници вијећа одржаној дана 08.3.2010. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог С. Т., изјављена против рјешења Окружног суда у Бијелини број 12 0 К 000926 09 Кв 3 од 25.02.2010. године.

Образложење

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бијелини број 12 0 К 000926 09 Кв 3 од 25.02.2010. године, продужен је притвор оптуженом С. Т., против кога се води кривични поступак по потврђеној оптужници Окружног тужилаштва у Бијелини број Т -14 0 КТ 0000030 09 од 16. октобар 2009. године, због стицаја кривичних дјела тешког убиства из члана 149. став 1. тачка 2. Кривичног закона Републике Српске и кривичног дјела недозвољене производње и промета оружја или експлозивних материја из члана 399. став 1. истог Закона, и то у фази контроле оправданости притвора по истеку два мјесеца од дана доношења посљедњег рјешења о притвору. Притвор је продужен из разлога прописаног у одредби члана 197. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку – Пречишћен текст (у даљем тексту: ЗКП – Пречишћен текст).

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавио бранилац оптуженог, адвокат П. Д. из Б., како наводи, због свих жалбених основа, а аргументима садржаним у њеном образложењу, оспорава постојање основане сумње да је оптужени С. Т. починио кривична дјела за које се терети као и постојање притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП – Пречишћен текст, по коме је притвор продужен. Приједлог жалбе је да се побијано рјешење преиначи и притвор оптуженом укине.

Испитујући побијано рјешење у дијелу који се оспорава жалбом, те спис предмета, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Неосновани су приговори жалбе којима се оспорава постојање основане сумње да је оптужени С. Т. починио кривично дјело тешког убиства из члана 149. став 1. тачка 2. КЗ РС, за које се потврђеном оптужницом терети. Законски услов примјене притвора, као мјере принуде, како то правилно закључује побијано рјешење, утврђен је ранијим рјешењима о одређивању и продужењу притвора и то на основу бројних објективних доказа приложених уз оптужницу, првенствено резултата вјештачења биолошких трагова путем ДНК анализе, изузетих са лица мјеста из куће оштећене, Р. П., и налаза Биолошког факултета - Института у Б.1, а не само на основу исказа осумњиченог из истраге, како то жалба тврди, доводећи при томе у сумњу његову вјеродостојност, због проблема на психичком пољу, узрокованих „наркоманском кризом“.

Надаље, сви ти докази су цијењени приликом доношења претходног рјешења о продужењу притвора оптуженом, у поступку раније контроле оправданости притвора, на које разлоге се позива побијано рјешење у образложењу правилног закључка о неопходности продужења притвора, посебно када се цијени користољубље као мотив, те начин и околности извршења дјела, бројност убодних рана ножем у виталне органе оштећене, који су узроковали њену смрт. Сљедом тога, побијано рјешење, донесено на основу члана 202. став 1. ЗКП – Пречишћен текст, у фази контроле оправданости притвора по истеку два мјесеца од дана доношења посљедњег рјешења о притвору, правилно утврђује да се нису промјениле околности које оправдавају закључак о неопходности продужења притвора оптуженом, са посебним образложењем да и даље постоји притворски разлог садржан у одредби члана 197. став 1. тачка г) ЗКП – Пречишћен текст. Тако дате разлоге, као ваљано образложене, овај суд у цјелости прихвата и њихова правилност се приговорима жалбе браниоца оптуженог, не може оспорити.

На основу наведеног, одлучено је као у изреци овог рјешења примјеном члана 336. став 3. ЗКП – Пречишћен текст.

Записничар

Предсједник вијећа

Софија Рибич

Реџиб Бегич

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић